

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Michala Marka *Sdílená ekonomika a její místo v moderním hospodářském systému*

Bakalářská práce Michala Marka se zabývá důležitým aktuálním tématem. Jejím pozitivem je čtivost, přehlednost a vcelku ucelený obraz, který o zvoleném tématu podává. Na straně druhé je však práce příliš popisná, spíše selhává v analytické rovině a více než akademický kvalifikační text místy připomíná článek ze společenského magazínu. To je patrně způsobeno i tím, že i sám autor vychází mnohdy ze zdrojů, které nemají akademický charakter.

V první a druhé kapitole se podařilo autorovi vykreslit s pomocí velkého množství příkladů živý obrázek sdílené ekonomiky. Práci začíná ale docházet dech v momentě, kdy by měla analyzovat determinanty rozvoje sdílené ekonomiky a vyhodnotit, jaké místo v současné ekonomice vlastně zaujímá i kontroverzi, která se kolem ní odehrává. Jako příklad situace, kdy autor popíše čtenáři několik různých stanovisek a názorů vyčtených z literatury, ale v momentě, kdy by měl tyto názory systematicky vyhodnotit, vlastně jen pokrčí rameny a jde dál, můžeme vzít ekologické aspekty sdílené ekonomiky. Dočteme se, že někteří lidé oceňují na sdílené ekonomice šetrnost k životnímu prostředí (s. 25), že může pomoci proti „nesmyslné nadvýrobě“ (s. 29), a že podle jiných se ekologickým ideálům odcizila (s. 39). Autor ale nezkouší řešit, nakolik významným determinantem poptávky je ekologické smýšlení spotřebitelů v porovnání s jinými proměnnými, jako je třeba cena. Neproblematizuje, zda „nesmyslná nadvýroba“ není vlastně úplně racionálním modelem chování za předpokladu vyšších transakčních nákladů, nebo v případě, že vlastnictví zahrnuje nějaký statusový prvek. Neporovnává systematicky a na základě dat ideály sdílené ekonomiky s jejími reálnými dopady...

To, že se autor hlubší analýze vyhýbá, bohužel významně umenšuje přidanou hodnotu jeho práce. Mrzí mne to i proto, že v řadě případů jsem ho na různé kontroverzní body upozorňoval při kontrole předchozích verzí práce. Na konci páté kapitoly se sice objevil pokus nějak se k protichůdným argumentům kritiků a zastánců sdílené ekonomiky postavit, ale ani zde k adekvátní diskusi nedochází. Místo nějakého zajímavého vyvrcholení celé práce, se musí čtenář spokojit v zásadě jen s tím, že „zvenčí je těžké hodnotit, kde leží ‚pravda‘“ (s. 42). To je na kvalifikační práci prostě málo... Situaci do jisté míry zlepšuje kapitola 6 o střetu sdílené ekonomiky s regulacemi, kterou hodnotím pozitivně.

Zdroje využití při psaní práce jsou spíše žurnalistického než akademického rázu. Většina z těch jejich argumentů, které byly už na první pohled opravdu špatné, naštěstí ve finální verzi práce zmizela, ale stejně je často nepříjemně patrné, že spíše než na střídavých analýzách, tvrdých datech a kritické

vědecké diskusi, staví autor na názorových textech, jejichž cílem bylo v první řadě zaujmout širokou veřejnost.

Na základě výše uvedených argumentů doporučuji práci k obhajobě před příslušnou komisí a navrhuji hodnocení v rozmezí „dobře“ až „velmi dobře“ v závislosti na průběhu obhajoby.

Otázky k obhajobě

Diskutujte roli a dopady sdílené ekonomiky ve vztahu k životnímu prostředí.

V Praze 20. 8. 2016

Petr Špecián, Ph.D.